

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quod Emmanuel Christum Deum in se habitantem habuerit aliter quam
nos. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Quod non erat homo Θεοφύστος Christus, nec simpliciter in homine inhabitavit Dei Verbum, sed magis caro sit factum, sive homo perfectus, secundum scripturas.

CAP. XVII.

QVI fidem habet in Christo immaculatam, & rectis omnium suffragiis comprobata, dicat videlicet, quod ipsum ex Deo Patre Verbum ad exinanitionem descenderit, formam serui accipiens: proprium autem sibi faciens corpus, quod est natum ex Virgine, factus sit nostri similis, & nuncupatus sit filius hominis. Est autem Deus quidem secundum spiritum, homo autem idem secundum carnem. Denique diuinus Paulus Iudæorum populum alloquebatur, dicens: *Multifariam multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis, nouissime diebus istis locutus est nobis in Filio.* Et quonam modo intelligatur locutus fuisse Deus & Pater nouissimis diebus in Filio? Locutus est enim antiquioribus per sese legem: idcirco etiam ipse Filius suos dicit esse sermones per sapientissimum Moysen. Ait enim: *Nolite putare, quia veni soluere legem, aut prophetas. non enim veni soluere, sed adimplere. Dico enim vobis, iota vnum, aut vnus apex non transibit de lege, donec omnia fiant. Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.* Ad hoc etiam prophetæ vocem: *Ipse, qui loquebar, præsto sum.* Ergo cum factus est in carne, tunc locutus est nobis Pater in ipso, sicut ait sanctus Paulus, *nouissimis diebus.* Sed ne parum credamus, quod ipse sit ille & ante sæcula Filius, intulit statim: *Per quem fecit & sæcula.* Splendorem etiam gloriæ, & figuram substantiæ Patris esse commemorat. Homo igitur factus est vere is, per quem fecit & sæcula Deus Pater; & non, vt nonnulli existimant, in homine fuit, vt tamquam homo intelligatur a nobis Deum habens inhabitantem. Nam si hæc recte se habere confidunt, superuacaneus videbitur esse beatus euangelista Ioannes dicens: *Et Verbum caro factum est.* Vbi enim opus est ** inhumanationis?* aut ** incarnatum dicitur Deus Verbum, si non factum est caro?* Similem nostri eum factum esse significat & ** vis εὐαγγελιστοῦ* hoc ** al. vox* declarat; mansisse tamen sic quoque ipsum supra nos, imo etiam supra vniuersam creaturam. Oportere autem existimo, ea quæ dixi, exemplis etiam comprobare, & persuadere, quod factus sit homo Vnigenitus, & sit Deus etiam cum carne, ac non magis inhabitavit in homine, ** deiferum ipsum efficiens, tamquam & alios qui diuinitatis ipsius fuere participes.* ** Suscipit*

Quod Emmanuel Christum Deum in se habitantem habuerit aliter quam nos. CAP. XVIII.

2. Cor. 6.
ex Leuit. 26.

Apoc. 3.

Ioan. 14.

2. Cor. 6.

AIT alibi Deus de nobis: *Inhabitabo in ipsis, & inambulabo; & ero ipsis Deus, & ipsi erunt mihi populus.* Nec non etiam ipse Dominus noster Iesus Christus: *Ecce ego venio, & si quis mihi aperuerit, intrabo & ego & Pater, & mansionem apud ipsum faciemus, & apud eum cœnabimus.* Nominati autem sumus etiam templa Dei: *Vos enim,*

ANNO
CHRISTI
431.

inquit, *estis templum Dei vivi.* & rursus: *Nescitis, corpora vestra templum esse Spiritus sancti, qui est in vobis, quem habetis a Deo?* Verum si ita aiunt & ipsum esse Emmanuel, & tamquam vnumquemque nostrum, inhabitantem in sese Deum habuisse; aperte confiteantur, & cum ipsum adorari conspiciunt tam a nobis quam ab angelis in cælo pariter & in terra, erubescant, tamquam diuersa sentientes, & literarum sacrarum propositum nescientes, nec habentes in se fidem, quam nobis tradiderunt hi, qui in principio & viderunt, & ministraverunt Verbo. Sin autem dicant, quod propterea Deus sit, & ut Deus glorificetur, quia in eo tantum inhabitaret Dei Patris Verbum, ac non propterea, quia factus sit homo; audient rursus a nobis: Si in eis, qui inhabitantem in se Deum habuerint, satis est ut idcirco vere dii esse possint, & ab omnibus adorentur, omnes sunt dii & adorandi. inhabitat enim in sanctis angelis: habuimus autem & nos ipsum in nobis per Spiritum. sed non sufficit hoc natura deos ostendere, & adorandos eos qui habent Spiritum: igitur non propterea Deus est adorandus Emmanuel, quod inhabitavit in eo, tamquam in homine communi, & seorsum intelligendo in partem, Domini Verbum; sed quod factus sit caro, id est homo. mansit enim idem & Deus & adorandus.

Dicta apostolica, in quibus Deus nominatus sit Christus.

CAP. XIX.

I.

DE mysterio (dicens secundum Christum) quod aliis, inquit, *gentibus non est agnitum filiis hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis eius, quibus voluit reuelare diuitias gloriæ mysterii huius in gentibus, quod est Christus in vobis spes gloriæ, quem nos annuntiamus.* Si igitur est theophorus, ac non Deus vere, quomodo ipse est diuitiæ gloriæ mysterii, quod annuntiat gentibus? vel quomodo omnino Deus annuntiat?

Aliud.

CAP. XX.

II.

VOLO enim vos scire, *qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro iis qui sunt Laodicea, & quicumque non viderunt faciem meam in carne: ut consolentur corda ipsorum, instructi in caritate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterii Dei Christi.* Ecce mysterium Dei, mysterium nominat Christi; & plene intelligere quosdam vult imaginacionem ipsius. Quo igitur intellectu opus erat volentibus Christi mysterium discere, si fuerant audituri quod inhabitavit in homine Deus? Opus enim nimio intellectu, ut scias contra, quod Verbum, cum sit Deus, factum sit homo.

Aliud.

CAP. XXI.

III.

AVobis enim sonuit sermo Domini, *non solum in Macedonia & Achaia, sed in omni loco, fides vestra qua est ad Deum, exiuit.* Ecce iterum in Deum fidem factam esse commemorat, cum etiam Christus dicit: *Qui credit in me, habet vitam æternam.* Nam sermonem Domini, prædicationem dicit de seipso.